

Тыдзень нефармальнай адукацыі 2011: каментары

Якая выніковасць Тыдня? Наколькі зададзеная тэматычная рамка апраўдала чаканні арганізатараў? Якія ідэі прагучалі ярка і маюць перспектывы далейшага глыбокага разгляду і дыскусіі? На гэтыя і іншыя пытанні адказваюць прадстаўнікі аргкамітэту Тыдня НФА 2011 Галіна Верамейчык, Глава Прадстаўніцтва зарэгістраванага аб'яднання «Deutscher Volkshochschul-Verband e.V.» (Федэратыўная Рэспубліка Германія) у Рэспубліцы Беларусь, і Васіль Пронь, дырэктар ТАА «Трэнінгавы цэнтр “Квадратны апельсін”».

Тэма Тыдня ў гэтым годзе — «Нефармальная адукацыя і рэгіянальнае развіццё». На Ваш погляд, ці здолеў Тыдзень наглядна прадэманстраваць патэнцыял развіцця НФА ў рэгіёнах? Якія падзеі, дыскусіі, трэнінгі, семінары сведчаць пра гэта?

Галіна Верамейчык: Мне падаецца, што Тыдзень у большай ступені дазволіў паказаць рамку для развіцця НФА ў рэгіёнах, чым прадставіць патэнцыял мясцовых і рэгіянальных арганізацый НФА ў пытаннях рэгіянальнага развіцця. Гэта значыць, мы хутчэй задавалі пытанні, якія стымулююць асэнсаванне цяперашняй сітуацыі. Гэтая рамка найбольш выразна была прадстаўлена ў выступак і дыскусіях круглага стала «Нефармальная адукацыя ў рэгіёнах Беларусі: запатрабаванні, вопыт, інавацыі». А публічную дыскусію аб пашырэнні спектру адукацыйных паслуг для жыхароў беларускіх рэгіёнаў неабходна працягваць.

У ходзе выступаў і дыскусіі круглага стала «Нефармальная адукацыя ў рэгіёнах Беларусі: запатрабаванні, вопыт, інавацыі» эксперты казалі пра тое, што развіццю НФА ў Беларусі перашкаджаюць разрозненасць, няздольнасць кансалідавацца вакол агульнай мэты. Што магло б змяніць гэтую сітуацыю, якія шляхі пераадолення гэтай праблемы Вы бачыце?

Васіль Пронь: Думаю, для таго каб вырашаць гэтую праблему, неабходна працаваць з культурай, бачаннем у нас, як правайдараў адукацыйных паслуг. Усё ж такі пакуль часцей мы бачым свае задачы — вузкая і недалёка. Хоць на самой справе важна падняцца на ўзровень вышэй і ўбачыць, што тыя невялікія падзеі, праграмы, трэнінгі, якія мы праводзім, складаюць частку вялікай справы. І менавіта ўсведамленне таго, што мы (кожны з нас) уплываем на фармаванне будучыні Беларусі, — гэта тая адпраўная кропка, якая магла б аб'ядноўваць нас. Бо так важна разумець і бачыць, куды мы хочам прыйсці — на ўзроўні краіны як мінімум.

Галіна Верамейчык: Я б не называла гэта няздольнасцю кансалідавацца. Больш карэктна было б казаць пра неабходнасць пошуку агульных прыярытэтаў і пашырэнне кааперацыі. Сфера дадатковай і нефармальнай адукацыі такая шырокая і разнастайная, што тут заўсёды прысутнічалі і будуць прысутнічаць арганізацыі з вельмі шырокім дыяпазінам мэтаў, якія часам істотна адрозніваюцца. Класічны прыклад — дзейнасць камерцыйных арганізацый нароўні з іншымі арыентавана на прыбытак, а некамерцыйных — не.

Мне спадабаўся тэзіс Дзмітрыя Карпіевіча, выказаны ім на круглым stole, пра недастатковасць і скарачэнне практыкі нефармальнай адукацыі на месцах. Перафразуючы яго, я б сказала, што неабходна пашыраць поле сумеснай практычнай дзейнасці. Калі з'яўца няхай і невялікія спачатку агульныя праекты і праграмы, то працэс міжсектарнага ўзаемадзеяння будзе развівацца хутчэй. Што, па ідэі, павінна стымуляваць пошук і фармуляванне агульных мэтаў і задач.

? Вялікая колькасць рэгіянальных мерапрыемстваў Тыдня НФА прайшла ў партнёрстве з Прадстаўніцтвам зарэгістраванага аб'яднання «Deutscher Volkshochschul-Verband e.V.» (Федэратыўная Рэспубліка Германія) у Рэспубліцы Беларусь. Як Вы ацэньваеце выніковасць гэтых мерапрыемстваў? Якія ідэі маюць перспектывы далейшага развіцця?

Галіна Верамейчык: Для нас як для арганізацыі, нацэленай на развіццё ініцыятывы ў сферы дадатковай адукацыі дарослых у беларускіх рэгіёнах, удзел у аргкамітэце Тыдня даў магчымасць пазнаёміцца з шэрагам актыўных людзей на месцах: у Барысаве, у Мсціслаўскім раёне, у Гомелі, Вілейцы. Знаёмства з новымі ініцыятывамі, а таксама прыцягненне ўвагі мясцовых «актораў» да праблем і перспектыв развіцця нефармальнай адукацыі ў рэгіёнах з'яўляюцца асноўнымі вынікамі шэрагу мерапрыемстваў, праведзеных Прадстаўніцтвам Нямецкай асацыяцыі народных універсітэтаў у супрацоўніцтве з мясцовымі партнёрамі. І гэты першы досвед супрацоўніцтва можа легчы ў аснову больш буйных праграм і праектаў — у выпадку, калі мы здолеем знайсці агульныя інтарэсы.

? Варта адзначыць, што Тыдзень НФА з кожным годам умацоўвае свае пазіцыі ў сферы ўзаемадзеяння арганізацый трэцяга сектара і бізнес-структур. У гэтым годзе УА «Міжнародны прыватны навучальны цэнтр падрыхтоўкі, павышэння кваліфікацыі і перападрыхтоўкі кадраў БелТЮФ», ТАА «Трэнінгавы цэнтр "Квадратны апельсін"» выступілі ў ліку арганізатараў VI Тыдня НФА. І ўсё ж гэта пакуль адзінкавыя выпадкі. Як Вам здаецца, што магло б прыцягнуць да ўдзелу ў Тыдні большую колькасць суб'ектаў адукацыйнага працэсу з іншых сектараў і развіць міжсектарнае ўзаемадзеянне?

кніжная палічка

Як супрацоўнічаць з кампаніямі: даведнік для беларускіх няўрадавых арганізацый / Фонд Pontis, Славакія, 2012 — 32 с.

Даведнік выдадзены ў межах праекта «Супрацоўніцтва дзеля развіцця супольнасці: будаўніцтва міжсектарнага супрацоўніцтва ў Беларусі на прыкладзе славацкага вопыту» пры падтрымцы Slovak Official Development Assistance

— Slovak Aid. Мэта дадзенага даведніка — дапамагчы няўрадавым арганізацыям у развіцці іх адносін з мясцовымі кампаніямі на прыкладзе славацкага вопыту. Многія няўрадавыя арганізацыі імкнуцца павялічыць свой прафесійны ўзровень і пашырыць крыніцы фінансавання, каб быць жыццяздольнымі і паспяховымі. Пошук такіх крыніц (фінансавых і нематэрыяльных) унутры краіны шляхам наладжвання і развіцця супрацоўніцтва з кампаніямі прыносіць істотную ўзаемную выгаду і няўрадавым арганізацыям, і кампаніям. Знайсці і спамаваць кнігу можна на сайце: http://actngo.info/files/Brozura_A5_BR_web.pdf

Государственный социальный заказ. Практическое пособие / Р.В. Синельникова — Минск: Мисанта, 2011. — 112 с.

Данное пособие разработано в рамках совместного проекта Минского международного образовательного центра имени Й. Пау, ГУО «Республиканский институт повышения квалификации и переподготовки работников Министерства труда и социальной защиты Республики Беларусь» и Международного просветительского общественного объединения «АКТ» по повышению квалификации работников системы социального обслуживания по вопросам государственного социального заказа.

Цель пособия — изложить основные подходы и принципы распределения полномочий по социальному обслуживанию людей, а также основные понятия и положения социального заказа, с тем чтобы в процессе его разработки, формирования, размещения и исполнения у консультантов была возможность использовать не только приведенные в нем материалы, но и дополнительную информацию, данную в ссылках.

Цель пособия — изложить основные подходы и принципы распределения полномочий по социальному обслуживанию людей, а также основные понятия и положения социального заказа, с тем чтобы в процессе его разработки, формирования, размещения и исполнения у консультантов была возможность использовать не только приведенные в нем материалы, но и дополнительную информацию, данную в ссылках.

Материал пособия можно условно разделить на две части: описательную и иллюстративную. В описательной части приведены общие положения и рассмотрены отдельные этапы государственного социального заказа; в иллюстративной представлены разработки белорусских консультантов и немецких экспертов, участвовавших в образовательном курсе в рамках реализации проекта.

Пособие адресовано потенциальным участникам социального заказа как дополнительный материал, помогающий понять основные принципы и подходы делегирования государством функций по обслуживанию населения негосударственным субъектам. В электронном варианте книга доступна на сайте:

<http://actngo.info/files/Posobie.pdf>

COMMENTS

Васіль Пронь: Для развіцця міжсектарнага супрацоўніцтва важна разумець выразна яго мэты. Разумець, што дасць кожнаму з бакоў гэтае супрацоўніцтва. І пакуль гэтага разумення, як мне здаецца, не хапае абодвум бакам, таму супрацоўніцтва будзе хутэй на інтуітыўным узроўні («нядрэнна было б...»). Камерцыйныя арганізацыі, якія аказваюць адукацыйныя паслугі насельніцтву, у большасці нацэлены на пашырэнне сваёй аўдыторыі, і гэта зразумела — бо ад таго, колькі ў іх будзе слухачоў, часта залежыць эфектыўнасць дзейнасці. Аднак у Беларусі мы сутыкаемся з неразвітасцю самой сферы неформальнай адукацыі дарослых. І тады камерцыйным арганізацыям прыходзіцца ўсімі магчымымі спосабамі выконваць функцыі арганізацыі трэцяга сектара — фармаваць адукацыйную культуру насельніцтва. З іншага боку, арганізацыі трэцяга сектара часта абмежаваныя праектнымі рамкамі і, нават ствараючы новыя выдатныя прадукты, не заўсёды могуць іх тыражаваць і распаўсюджваць. Вось дзесьці ў гэтым полі і перасякаюцца ўзаемныя інтарэсы камерцыйных арганізацыі, якія аказваюць адукацыйныя паслугі насельніцтву, і арганізацыі трэцяга сектара.

Падрыхтавала Юлія Галіноўская.